

Warszawa, 3 sierpnia 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 21698.

Kl. 37 b, 1/01.

Józef Handzelewicz
(Grudziądz, Polska).

37b, 1/06

Pustak.

Zgłoszono 29 kwietnia 1933 r.

Udzielono 22 czerwca 1935 r.

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest pustak, różniący się od znanych tem, że jego kanały środkowe są otoczone naokoło wzdłuż obwodu pustaka mniejszymi kanałami, dzięki czemu pustak ten posiada szereg cienkich ścianek, umożliwiających dogodny jego podział zarówno na połówki, jak i na mniejsze części.

Taka budowa pustaka daje tę korzyść, że przy pomocy jednego typu pustaka można wykonać wszystkie części murów, sklepień i stropów budowli bez potrzeby stosowania cegły pełnej lub też cegieł specjalnych. Ponadto, użycie pustaków według wynalazku pozwala na uniknięcie konieczności wypuszczania otworów kanałów pustaków nazewnątrz, co posiada szczególnie duże

znaczenie pod względem przenoszenia ciepła i dźwięku. Zastosowanie pustaków według wynalazku umożliwia zmniejszenie ilości zaprawy przy łączeniu ich w murach oraz czyni budowę ekonomiczniejszą, każda bowiem z odłupanych części pustaka może być wyzyskana przy murowaniu.

Wynalazek jest bliżej wyjaśniony na rysunku, na którym fig. 1 — 4 przedstawiają perspektywiczne widoki kilku postaci wykonania pustaka według wynalazku, fig. 5 — perspektywiczny widok części budowli, w której pustaki według fig. 1—4 zastosowano w rozmaity sposób, a fig. 6 wyjaśnia sposób nakładania zaprawy na pustaki w celu łączenia ich ze sobą.

Pustak według wynalazku jest zaopa-

trzone w dowolną liczbę wewnętrznych kanałów poprzecznych *i*, otoczonych naokoło wzdłuż obwodu pustaka mniejszymi kanalikami *j*, dzięki czemu każdy pustak zawiera, jak gdyby dwa rzędy ścianek *g*. Kanaliki *h* z jednej strony zabezpieczają kanały *i* przed przebicciem ich ścianek, zwiększają własności izolacyjne pustaka i czynią go mniej akustycznym, z drugiej zaś strony umożliwiają dogodny podział pustaka na dwie lub większą liczbę części, z których każda może być użyta przy budowie muru.

Kanaliki *h* oraz ścianki *g* ułatwiają także murowanie i umożliwiają obłożenie brzegów pustaka zaprawą (fig. 6), nie powodując wpadania tej zaprawy do wnętrza kanałów *i* pustaka, ponieważ wyloty kanalików *h* wraz z czołami ścianek *g* wytwarzają dookoła wylotów kanałów *i* pas dostatecznie szeroki do nałożenia zaprawy wiążącej.

Pustak według wynalazku może być zaopatrzone także w wykroje *k*, zarówno pionowe jak i poziome. Wykroje *k* powstają z kanałów *i* wskutek częściowego usunięcia ścianek *g* i służą do wypełnienia ich żelazobetonem, który tworzy jakby obręcz opasu-

jącą, wiążącą całą budowlę, co jest szczególnie ważne w małych budynkach.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pustak o kanałach poprzecznych, znamienny tem, że poprzeczne kanały (*i*) są osłonięte od zewnątrz podwójną ścianką, złożoną z cienkich ścianek (*g*), przedzielających kanaliki (*h*), rozmieszczone wzdłuż obwodu pustaka, przyczem wyloty kanalików (*h*) wraz z czołami ścianek (*g*) wytwarzają dookoła wylotów kanałów (*i*) pas dostatecznie szeroki do nałożenia zaprawy wiążącej, grubość zaś ścianek (*g*) jest nieznaczna i ułatwia dzielenie pustaka na części.

2. Pustak według zastrz. 1, znamienny tem, że ścianki (*g*) są częściowo usunięte, wskutek czego kanały (*i*) są częściowo przekształcone w pionowe lub poziome wykroje (*h*), przeznaczone do umieszczania w nich elementów żelazobetonowych, wiążących budowlę w jedną całość.

J ó z e f H a n d z e l e w i c z.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

